

GERÇEK

İŞÇİDEN,

GERÇEK

KÖYLÜDEN YANADIR.

GERÇEK**AYLIK SİYASİ GAZETE****ŞUBAT**

1976

SAYI:14

50 fenik

SENDİKA AĞALARI ELES GREVİNİ SATTI!

Emperyalist bir ülke olan Almanya'da "Ekonomik Kriz" etkisini her geçen gün biraz daha hissettirmektedir. Bunun sonucu olarak işsizlik artmakta fiyatlar ateş gibi yakıcı bir hal almaktadır. Bu durumdan etkilenen işe alın terini bir lokma ekmeğe ve bir kaşık sıcak as için satan biz işçiler olmaktadırlar. Patronlar ise vine eskiden olduğu gibi şimdide sömürü ve talan düzenlerini devam ettirmek için yapılması gerekli her şeyi yapmaktadırlar. Kanımız ve canımız pahasına mücadeleyle söke söke aldığımız haklar çeşitli oyunlarla geri alınmakta, yeni baskılara maruz kalmaktayız. Birçok fabrikalarda patronlar kanuni haklarımızı dahi vermemektedirler. Tıpkı BLEIDENSTADT'ki ELES fabrikası patronu gibi.

Çeşitli milletlerden 162 işçinin çalıştığı ELES fabrikasında biz işçiler gün doğusundan gece geç saatlere kadar çalışmamıza rağmen yaşamımızı devam ettiremiyorduk. Patron fazla mesai ücretlerimizi ve HESSEN bölgesinde işçiye ödenmesi kanuni hale gelen ikramiye parasını ödemiyordu. Bizlere verilen izin süresi normalin altındaydı. Patron sendikaya girmemizi yasaklıyor, sendikali arkadaşlarımızı isten atıyordu. Patron Tekstil iş kolunda yapılan toplu iş sözleşmesini tanımıyor ve bizleri milletlerine göre bölerek milyonuna milyon katıyordu. Bu yaptıkları azmış gibi usakları meisterler aracılığıyla bizlere nefes aldırtmıyor, birkaç kişinin işini bir kişiye yaptırarakla. Bu sömürü ve baskılara son vermek için fabrikada çalışan Türkiye'li, Yunan, İtalyan, Alman ve Yugoslav işçiler olarak 21.10.75 tarihinde Tekstil Sendikasıyla görüşerek topluca greve gitme kararı verdik. Greve katılanların büyük bir bölümünü kadın arkadaşlar oluşturuyorlardı. Sendikanın denetiminde aramızda ikide sendikacı bulunan bir "GREV KOMİTESİ" oluşturduk. İsteklerimizi grev komitesi aracılığıyla patrona bildirdik. İsteklerimiz şunlardı: 1-Tekstil iş kolunda yapılan Toplu İş Sözleşmesinin bu iş yerinde de uygulanması, 2-Yıllık iznin 15 günden 25 güne çıkarılması, 3-İzin parasının ödenmesi, 4-Yılbaşı ikramiyesinin maaşın %35 i olarak ödenmesi, 5-Fazla mesai ücretlerimizin zamlı olarak ödenmesi, 6-Akort paralarımızın ödenmesi idi.

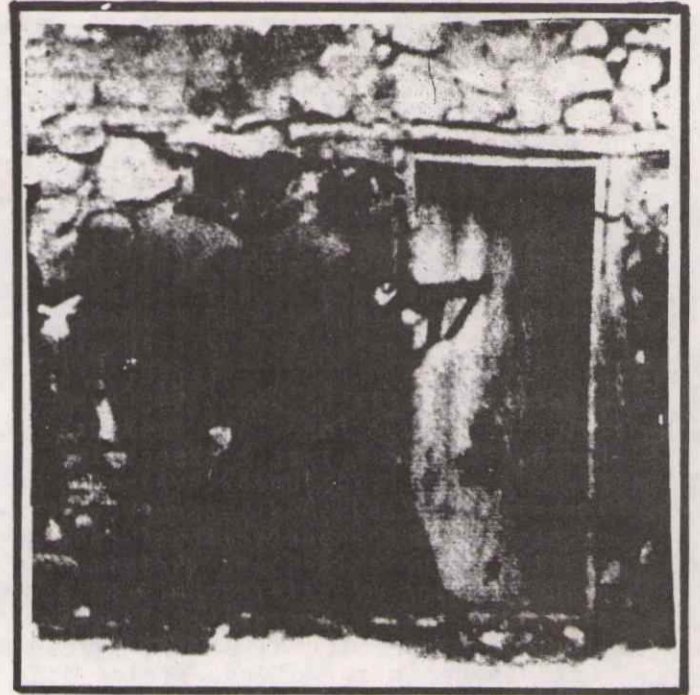

Bu isteklerimiz haklı ve demokratik isteklerdi. Bizlere düşen görev ise "hak verilmez, söke söke alınır" sözünden hareket ederek yağan yağmura, kara, esen rüzgara ve her türlü baskıya göğüs gererek bu haklı mücadelemizi devam ettirmektir. Gerek Tekstil Sendikası yöneticileri gerekse grev komitesinde görev alan sendikacı HÜSEYİN YAĞCIOĞLU ile FRITZ MEIER de sendikanın sonuna kadar bizi destekliyeceğini ve grev süresince maaşımızın ödeneceğini bol keseden vaadediyorlardı. Bundan ötürü grevin başında sendikaya güveniyor ve inanıyorduk. Bu bizim ilk grevimiz olmasına rağmen disiplinli olarak grev sözcülüğünü yapıyor ve nöbet tutuyorduk. Haftanın iki gününde bir kahvede toplanıyor meselelerimizi tartışıyor ve ne yapacağımız karar veriyorduk. Bu toplantılarımız sendika tarafından yönetiliyor, sendikacılar diğer fabrikalarda çalışan Türkiye'li işçilerin bizimle dayanışmaya girmesini engelliyordu. Yalnız Frankfurt'tan gelen ve FRANKFURT TÜRKİYE'Lİ İŞÇİLER BİRLİĞİNDEN olanlara bu yasak uygulanmıyordu. Tersine onların ölmesine ve konuşmalarına müsaade ediliyordu. BU beyler sendikanın her dediğini yapmamızı ve haklarımızı ancak sendikanın önderliğinde alabileceğimizi ödütlüyorlardı. Anlaşılan bunlar sendikayla ve sendikacılarla sıkı fıkı ilişki içinde işbirliği yapıyorlardı. Grevimizi devam ettirmede kararlı ve vilmaz olduğumuzu gören patron üzerimize polisi saldırttı. Bu saldırıya kadın erkek yi-

ditçe karşı koyarak püskürttük. Birçok arkadaşımız yaralandı. Ama patron muradına zorbalığa rağmen eremedi. İsteği kursağında kaldı. Patron ve usakları ne edip edip grevimizi kırıp sona erdirmek istiyorlardı. Patron bizi içten yıkmak için çalışmalarına hız verdi. Bunun için sendikayı ve sendikacıları satın almak için yeni oyunlar tezgahladı. Nihayet ELES patronu muradına nail oldu. Sendikacılarla gizli den gizli anlaşarak grevimizi kırdılar. 8.12.75 tarihinde yaptığımız toplantıda sendikacıların bize nasıl ihanet ettiklerini gördük. Sendikacılar o gün patronla anlaşmaya vardıkları bir beyan ederek yaptıkları anlaşmayı okudular. Buna göre 8 grevçinin hemen işbaşı yapması gerekiyordu. Bu fabrikanın yeniden çalışmaya başlaması ve üretimi

DEVAMI OÇONCO SAHİFEDE

HALKA KARŞI SALDIRILAR YOĞUN LAŞIYOR!

Ölkemizde halk düşmanı hakim sınıfların halka karşı giriştiği saldırılar artıyor. Her gün gazeteleri açtığımızda polis, jandarma ve kendine komando adı takan ırkçı faşist sürülerin cinayet haberleriyle karşılaşılıyor. Artık faşist cinayetler o kadar olağan hale geldi ki bunlar gazetelerde önemsiz haberler arasında yer alıyor. Cinayetler çoğunlukla sivil faşist sürüleri tarafından işleniyor. Devletin silahlı güçleri polis jandarma, ordu ise büyük olaylarda, sivil faşist sürülerin gücü yetmeyince karışıyor. Sivil faşist sürüleriyle, devlet arsındaki bu açık işbirliği, devlet bakanı faşist Türkeş tarafından "Ölkücü gençler devlet kuvvetlerine yardımcı olmaktadır" diyerek ifade edilmişti. Aynı şekilde Amerikancı cephe hükümetinin bir diğer bakanı T. Müftüoğlu ise "Mücadele vatan hainleriyle, vatan severlerin mücadelesidir. Ölkücü gençler vatanseverdir" diyerek sivil faşist cinayet şebekesi ile, resmi devlet kurumları arasındaki ilişkileri açık bir şekilde ortaya koymuştur.

BUGÜN artık herkes görmekteki sokaklarda işlenen cinayetlerin sorumluları emperyalizmin işbirlikçisi hakim sınıflar ve onların bunları iktidarlarıdır. Hakim sınıfların Amerikancı kanadının siyasi temsilciliğini yapan bugünkü MC hükümetinin eli halkın kanıyla yıkanmıştır. Bugün ülkemizde verilen mücadele bağırsız ve demokratik Türkiye isteyen halkımız ve onun devrimci örgütleri ile, yurdumuzun bütün zenginliklerini emperyalistlere peşkes çeken usak ruhlu bir avuç büyük patron ve afa ile onların devleti arasındadır. Vatan haini olanlar, lafımsızlık ve demokrasi için mücadele edenler değil, emperyalizme usaklık edenlerdir. Vatan hainleri bir avuç komprador ve toprak ağası ve galara hizmet edenlerdir.

Geçen ay içinde hakim sınıfların halka karşı giriştiği azgın terör kampanyası yeni bir safhaya ulaştı. DEVAMI YEDİNCİ SAHİFEDE

partizanzamansivnet

Türk sanayicilerinin ve iş adamları derneğinin yıllık olağan genel kurul toplantısında bir konuşma yapan VEHPİ KOÇ "kaybedilen zamanı kazanmak mümkün değildir. Bunun için siyasetçilerimizden anlayış ve siyasi barış bekliyoruz" buyurmuş. Türkiye'nin üç ana sorunla karşı karşıya bulunduğunu ileri süren ünlü iş adamı bunların sırayla:

1-SİYASAL BARIS

2-GENÇLİK BARIŞI

3-CALIŞMA BARIŞI olarak belirtmiş.

Ünlü Komprador VEHPİ KOÇ bunları istiyor. Arkasından diğer (işbirlikçi büyük patron) kompradorlar da isteklerini sıralıyorlar. SAKIP SABANCI'lar, ER-TUĞRUL SOMBAL'lar, FEYKAT BERKER'ler hep-side üç aşadlı beş yukarı huzurda huzur diyorlar. Evet sayın bavlur huzur olmazsa siz o çok kolay kazandıran parasalari muhtesem otellerde yiveriyecemizi çok iyi kavriyorsunuz. İstiyorsunuz ki herkes sussun siz konuşun. Herseyi çünkü siz bilirsiniz. Türkiye'nin meselelerini ne de güzel tahlil ediyorsunuz. Birde bizim meselelerimizi size birileri öğretse çok daha kafalı adanlar olursunuz. Kırk bir kere maşallah sizlere. ŞU vazılarımız eğer halkımızın karşısına çıkmamış olsa size şöyle ağız tadı ile ben bir anlatsam. Ama herkesin okuyacağı bir yazıda size karşı değilde okuyucuları saydımdan ayıp olur diye yazamıyacağım.

Eskiden hep huzur olurdu sizler için çünkü işaret parmağınızı kaldırdığınız zaman herkes hizaya gelirdi. Ama o eski günler hep arkada kaldı şimdi herkes sizden daha iyi biliyor sizin istemiş olduğunuz huzurun ne demeye geldiğini. Artık o tatlı kârlarınızın fitil fitil burnunuzdan getirileceği günler çok uzakta değil. Herseyin hesabının sorulacağı günlerde yaklaşıyor, hergün biraz daha. Bırakın huzur aramayı da simdiden kendinize bir yerler hulmaya çalışın aklınız varsa. Halk uyanıyor hergün biraz daha ve halkını seven yurtseverler sizin ne melun kişiler olduğunuzu halka bir bir anlatıyorlar. Nasıl milyonlarınıza milyonlar kattığınızı. Bu sovgun düzeninde kimleri kendi çıkarlarınız için alet ettiğinizi kimleri hangi mevkilere getirdiğinizi hepsini yavaşta olsa öğreniyor halk. Onun için birgün çulunuzu çuvalınızı bırakın kaçacak zaman bulabilirseniz bu sizin için ilk ve son şansınız olacaktır. Artık kimseyi sömüremiyecemisiniz. Kimseyi kendi çıkarlarınız için maşa yapamıyacaksınız. Velhasıl sovguncular sürüşü size bu memlekette bir daha söz hakkı tanımayacağız. Çünkü sizler bize yaşama hakkı tanımadınız. Varsa da pis çıkarınız yoksa da bunun için hükümetler kurduunuz hükümetler devirdiniz hesabınıza gelmeyi astınız. Kimilerini sokaklarda öldürttünüz. Bütün bunların içinde sizin o iğrenç parmaklarınız var. Birde utanmadan bu memleketin meseleleri diye kendi meselelerinizi gazete sütunlarında yayınlattıyorsunuz. Bu memlekete ne vaktiniz ise sırf sovgun için yaptınız. Hayır için yaptıklarınızda bile hin oğlu hinliğinizi görüyoruz. Kiminiz Eğitim Vakfı kuruyor kiminiz bilmem nerede bir hayır vakfı ama bunlarında ne için yapıldığını artık çok iyi biliyoruz. O sizin pek sevdiğiniz hür teşebbüsünüz ilerde sizin adınıza savunacak kişiler için beyin yıkama merkezleri kuruyorsunuz. Artık siz uçsanız da bizim için kuş değilsiniz. Yüz milyon insanın insan haysiyetine yakışır bir şekilde besliyecek bir vatanda bizler aç susuz, topraksız, evsiz, barksız, okulsuz, yolsuz, işsiz dolaşıyorsak bunların söçlusü siz komprador ve sizin ortağınız toprak ağaları ve tefecilerdir. Politikacılara gelince onlar sizin kuklalarınızdır. Onun için ne sizden ne de o tür politikacılardan memleket yararına insanlık yararına bir şey yapamıyacağınızı her aklı başında vatanş git gide daha iyi anlamaya başlamıştır. Onun için huzur bulamıyacaksınız zaten sizlerin huzur, huzur diye bir yerlerini yırtmanız kendiniz için huzur aradığınızı çok iyi açıda vuruyor. Eğer bizim için huzur aramış olsaydınız. Bizler sokakları aç çıplak olarak bugün doldurmuş değiliz, yıllarca yüzlerce yıllar ötesinden gelir bizim mutsuz ve huzursuz yaşantımız

oksa biz sadece bir iki senedir huzursuz değiliz. Bir iki senedir huzursuz olan sizlersiniz biz zaten yüzlerce yıldır huzursuz doğar huzursuz ölürüz. O hakımdan şu bir kaç senedir huzursuz olan bizler değil üç buçuk sovguncu ile üç buçuk pis düzenin savunucusu devlet adamı pozunda ki soytarıdan ibaret. Bizim zaten huzurumuz yok ki huzurumuz kaçsın! EMEKÇİ ENEMİ

ECEVİT VE İSKANDINAVYA GEZİSİ

Geçtiğimiz ay ECEVİT birçok Avrupa ülkesini özellikle İSKANDINAVYA ülkelerini dolaştı. Bütün bu ülkelerin ortak özelliği hemen hemen hepsinde SOSYAL-DEMOKRAT partilerin iktidarda olmalarıydı. ECEVİT bu gezisinde bu ülkelerin iktidardaki yetkili temsilcileriyle görüşmeler yaptı. Dineceksiniz ki "ya peki Ecevit kimin adına bu görüşmeleri yaptı?" Açıktır ki Ecevit yalnızca CHP'nin başkanı olarak partisi adına konuşmadı. Gezdiği ülkelerde Ecevit bir başbakan gibi karşılandı. Her ne kadar Ecevit bugün başbakan değilse de kendisine yakın bir gelecekte başbakan koltuğuna oturacağı gözyle bakıldı. Bu varsayımın gerçekleşip gerçekleşmeyeceğini vada hangi şartlar altında gerçekleşebileceğini geçen sayımızda tartışmıştık. Bu savıda ele almak istediğimiz konu bu gezinin neyin hazırlığı olduğunu ve ne gibi sonuçlara yol açtıdır.

ECEVİT gezisinin sonunda verdiği bir demette görüşmelerde neyin zararlık konusu edildiğini hiçte kapalı sayılmayacak bir şekilde açıkladı.

Ecevit bu demette CHP iktidara geldiğinde Türkiye ekonomisinin parlak bir geleceği olacağını belirtti. Bu şu demektir. CHP iktidar olduğunda Avrupa tekelci burjuvazinin özellikle Sosyal-Demokrat partileri destekleyen kesiminin Türkiye'ye bol miktarda sermaye ihraç edeceği. Anlaşılan Avrurupa sosyal-demokratları Ecevit'in sadık bir işbirlikçi olarak güven verdiği görüşündedir. "Gerçek" CHP'de hakim durumda olan ve siyasetini tayin eden Ecevit ve kliğinin Avrupa emperyalizminin, özellikle Alman emperyalizminin işbirlikçisi olduğunu tesbit etmiştir. Bu tesbitin doğruluğunu Ecevit'in son gezisi bir kere daha ispatlamıştır. Açıktır ki Ecevit iktidara geldiğinde bugün zaten sermaye ve sömürü açısından hakim duruma gelmiş olan Avrupa emperyalizmi durumunu çok daha güçlendirecek ve hakimiyetini diğer alanlarda da sağılayacaktır.

Bu arada bir başka konuya dikkat çekmek gerekir. Ecevit'in bir başbakan edasıyla gezive çıkmasına Demirel pek ses çıkarmamıştır. Başbakan çağırın "hesap soraçağını" söyleyen Türkes olmuştur. Hakim sınıfların Amerikancı kanadının başını çeken. AP nin bu tavrı aslında doğaldır. Nitekim Amerikancı veya Avrurpacı kanadın yani özünde AP veya CHP'nin tek başına iktidara gelmesi bu günkü şartlarda oldukça güç görülmektedir. Diğer taraftan geleneksel olarak (bu günümüzde de böyledir) komprador burjuvazinin AP'yi destekleyen kesimi Avrupa sermayesi ile var olan bağlarını güçlendirmektedir. Bu kesim CHP AP koalisyonunda baş destekçisidir. CHP'nin tek başına iktidar olamayacağı ortaya çıktı ve anda bu çözüme başvurulması kuvvetli bir ihtimaldir.

Ecevit'in gezisi sırasında tartışılan diğer bir konuda CHP'nin II ENTERNASYONAL'e üye olması soruydu. II ENTERNASYONAL yani sosyal-Demokrat enternasyonal, daha 1914te işçi sınıfına ihanet eden ve bugün tamamen tekelci burjuvazinin savunucuları haline gelen sözde Sosyalist partilerden oluşmaktadır. Burjuvazi için bu Enternasyonalin kurulması bir yarı kehanettir. Bunun böyle olduğunu anlatmak için METEK Toker kaleme sarılmıştır. Büyük tirajlı bir günlük gazetede bu konuda yazdığı bu yazıda, kültür bakımından

birazggeri olan bizim burjuvaziye tarih dersi vermekte ve "Aman sakın ismine bakıp aldanmayın, bu Enternasyonal'in sosyalizmle uzaktan yakından alakası yoktur, onlarda bizdendir" diye akıl hocalığı yapmaktadır. Gerçekte özüde CHP'nin II Enternasyonale katılması için büyük bir sıkınca teşkil etmemektedir. Avrupa emperyalizminin işbirlikçileri için ise üstelik son derece yararlıdır. Nitekim CHP'si tek başına iktidara geldiği taktirde II Enternasyonal üyeliği Amerikancı kanadın göstermelik parlamenterizme son vererek açık faşist bir darbeyle CHP iktidarı devirmesine karşı önemli bir garanti teşkil etmektedir. Böyle bir durumda Sosyal-Demokrat partiler ve hükümetler CHP'ye arka çıkmak ve Türkiye'ye her türlü ekonomik "yardımı" keserek abluka altına almak zorunda kalacaklardır. Bununla birlikte şurası unutulmamalıdır ki Amerikan emperyalizminin ajanlığını yapan faşist güçlerin önündeki tek engel Avrunanın siyasi ve ekonomik baskısı değildir. Ordu içindeki güç dengesi böyle bir yola başvurulduğunda iç savaş tehlikesi ve bunun uzun dönemde hakim sınıflar ve emperyalizm için yaratacağı tehlike önemli engellerdir. Ecevit durumunu sağılamlaştırmak için elindeki kozları arttırmak istemektedir. CHP'nin II Enternasyonal'e üye olması sorusunda bu açıdan değerlendirilmelidir. M. KAPATIL

HAMBURG

Geçtiğimiz ay içinde STUTTGART'ta bir Türkiye'li işçi kardeşimiz Alman polis komiseri tarafından öldürüldü. Bu olay başta biz Türkiye'li işçi ve öğrencileri olmak üzere diğer milliyeteki yabancı işçileri ve alman halkını üzmüştür. Biz yabancılara karşı alman patronlarının körüklediği yabancı düşmanlığı bugünlerde kendisini daha açıkca göstermektedir. VAHİT ÖNLER'in öldürülmesi buna bir örnektir.

İşçi kardeşler bütün bu vahşetin, sömürünün ve zulmün sorumluları kimlerdir. Gelmiş geçmiş siyasi iktidarlardır. Göbeklerinin biraz daha büyümesi, ceblerinin biraz daha şişmesi için bizleri bu yaban ellerde ucuz, icara verenlerdir, satanlardır. Ve Alman patronları ile onların usakları-

Bizi Döviz makinası görenleri, Gerici Yabancılar Kanununu ve VAHİT ÖNLER'in öldürülmesini protesto etmek amacıyla HAMBURG TÜRKİYE'LI İŞÇİLER CEMİYETİ bir yürüyüş düzenledi. Yürüyüşe yaklaşık yakın işçi ve öğrenci katıldı. Bunların çoğunluğu Türkiye'li işçi ve öğrenciler oluşturuyordu. Yürüyüşçü iki işçi arkadaş Hamburg yabancılar polisinin önüne Lara bir celenk koydular. Celengin polis kapısının önünde durmasına polisler mücadele etmedi. Polisin bu tutumunu protesto etmek için işçilerhepberlikte "KATİL POLİS" diye bağırdılar. Daha sonra yürüyüşe katılanların fotoğrafını çekmek isteyen sivil Alman polislerine mücadele edilmedi.

Yürüyüş boyunca işçiler şu sloganları haykırdı. "KAHROLSUN YABANCILAR KANUNU" "EŞİT İŞE EŞİT ÖCRET" "KÖLE DEĞİL İNSANIZ" "YABANCILARA UYGULANAN BASKILARA SON" "KATİL POLİS" "BAĞIMSIZ TÜRKİYE" "FAŞİZME ÖLÜM" gibi. Yürüyüşün sona erdiği sırada HAMBURG işçi cemiyeti başkanı bir konuşma yaptı.

Konuşmasında işçilerin bundan böyle lehaksızlıklar karşısında eli, kolu bağlı kalamıyacağını belirtti. Hamburg Türkiye'li işçiler derneği olarak Hamburg ve çevresinde oturan işçilerin birlik ve beraberliğini sağılayarak mücadele edeceklerini söyledi. Ve dernek olarak işçilerin yanında onları safında tüm zorluklara göğüs germede hazır olduklarını belirterek konuşmasına son verdi. Yürüyüşte böylece son buldu.

BAŞ TARAFI BİRİNCİ SAHİFEDE:

aksatmayacağı için bizlerin direnmesi karşısında topluca isten atılması demektir. Halbuki sendikanın işbaşı yapmasını istediği arkadaşlar 40 günden beri bizimle kenetlenerek haklarımızı almak için mücadele ediyorlardı. Biz grevci işçileri hiçe sayarak sendikanın ve grev komitesinde görevli iki sendikacının elele patronla yaptıkları anlaşma patronun menfaatinde bizim ise zararımızdaydı. Hepimiz sendikanın tüm zorluklara karşı verdiği mücadeleyi açıktan açığa satıldığını gördük. Sendikacılar anlaşmayı okuyup oylama yapmadan toplantıyı sona erdirdiler.

İŞÇİ DÜŞMANI SENDİKA AĞALARI YENİ OYUNLAR TEZGAHLIYORLAR!

Sendikanın ihanetine uğrayan biz işçiler sendikanın gerçek yüzünü ortaya koymak için Grev Komitesi adına bir bildiri yayınladık. Bu bildiriye kısaca şunlar yazılıydı: Sendika işçinin değil patronun çıkarlarını savunmaktadır. Mücadelemizi patrona satanlar bizden değil olsa bize karşı olanlardır. Bu patron dostu hainler yalan ve dolanla bizi birbirimize düşürmek için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Amaçları açıl ve seridir. Tek istekleri grevin sona ermesi, ceplerinin sırtımızdan şişmesidir. Bunun için grevimizi kanunsuz olarak adlandırma çabası içindedir. Bu sahtekarlar diyeceğimiz şudur: "dost görünüp aramıza girdiniz. Bizi bölmek istediniz. Ama bunu yapamayacaksınız. Çünkü biz artık dostlarımızı ve düşmanlarımızı tanıyoruz. Hatalarımız oldu ama bunlar bizi vildirmadı. Tam tersine daha çok bileyledi. Ve biz birbirimize kenetlenerek kararlılıkla mücadelemizi kavradık. Bu amaçla grevimiz sona ermiş değil, yeni başlamıştır. İşçi düşmanlarını grev komitesinden atarak yeni bir komite oluşturup, görev taksimi yapıp ve kendi gücümüze dayanmamız gerekmektedir.

YAŞASIN HAKLI MÜCADELEMİZ!
KAHROLSUN İŞÇİ DÜŞMANLARI!
YAŞASIN İŞÇİLERİN ÇELİKTEN BİRLİĞİ!

Bildiriyi okuyan satılık sendikacı HOSEYİN YAĞCIOĞLU, FRITZ MEIR ve JURGEN FRUHERİN paçaları tutustu. Hemen 18.12.75 tarihinde WIESBADENDE (Jugend Sentrumda) bir toplantı düzenlediler. Otobüslerle işçiler BLEIDENSTATD'dan WISPADEN'e taşındı. Başından beri sendika ağaları ELES greviyle dayanışma halinde bulunan ve toplantıya katılmak isteyen gerçek devrimcileri otobüsten indirmek istediler. İndiremeyince polis çağırıldılar, bizler devrimcilere sahip çıkarak sendikanın oyununu boşa çıkardık.

Biz işçiler sendikanın ve patronun her türlü tehdidine rağmen yanımızda ve bizimle beraber olan mücadelemizi kendi mücadelelerinin bir parçası olarak gören devrimcilere, tabii ki sahip çıkacaktık. Çünkü onlar bizim dostumuz ve yol arkadaşlarımızdı. Devrimcileri otobüslerden indiremeyen, bizlerden ayrılmayan sendikacılar yeni bir oyuna girdiler. Toplantıya yalnız grevcilerin katılacağını başka kimsenin katılamayacağını bildirdiler. Biz işçiler buna müdahale ederek toplantının herkese açık olmasını savunduk. Bunun üzerine sendikacılar bize kendilerini veya devrimcileri seçmemiz zorluğunda olduğumuzu söylediler. Bizde devrimcilere inandığımızı, güvendiğimizi, onlarla beraber olduğumuzu söyledik. Ne yapacağının telaşı içinde olan bu hainler tekrar polis çağırıldılar. Polisin gelmesi üzerine bizimle dayanışma içinde bulunan

devrimcilerin zorla salondan çıkarılması halinde, topluca salonu terkedeceğimizi bildirdik. Sendika ağalarından polisin salonu terk etmesini istedik bu isteğimiz kabul edildi. Toplantı başladı ve satılık sendikacı HOSEYİN YAĞCIOĞLU efendilerinin isteklerini bize tercüme edeceğini söyledi. Biz ise bu haine güvenimiz olmadığını yüzüne haykırarak aramızdan bir arkadaşın bize tercümanlık atmasını istedik. Bunun üzerine sendika kodamanları kendilerinde tam yetki sahibi olmadıklarını, tarif komisyonunun aldıkları kararı uygulamaya mecbur olduklarını, eziile büzüle anlatarak greve son vermemizi istediler. Bizler greve son vermenin ancak bizim alacağımız karara bağlı olduğunu kimsenin bizim adımıza konuşamayacağını ve karar veremeyeceğini belirttik. Sendikacılar hedeflerine varmak için patronun hemen hemen tüm isteklerini kabul ettiklerini, bundan başka bir şey yapamayacaklarını söylediler. Halbuki yeni yapılan anlaşmanın getirdiği hiçbir şey yoktu. İsteklerimiz yerine getirilmiyordu. Sendika ağası FRITZ MEIER aramıza nifak sokmak için bazı arkadaşlarımızı kenara çekerek onlarla gizli gizli konuşuyordu. Bazılarını satın alarak mücadelemizi sona erdirmek istiyordu. Burada yapmayınca bu patron sendikası açıkça bize greve son vermediğimiz taktirde grev süresince ödenmesi gereken ücretlerimizi ödemeceğini belirtti. Bunun için bize bir kağıt imzalatmak istiyorlardı. Bu kağıtta kendi isteğimizle ELES'ten ayrılmayı ve karşılığında 1500 DM almayı kabul ediyordum diye yazıyordu. Kağıdı imzalamadığımız taktirde ise 5.1.76 tarihinden itibaren işbaşı etmemiz gerektiğini, yoksa hiçbir hak verilmeden isten atılacağımız yazılıydı. BİZ işçiler bunun bir alçaklık olduğunu söyleyerek sendikanın isteklerini reddettik. Patron ve Sarı Tekstil sendikası hile ve yalanla grevimizi kırdı. Bizi milletlerine göre bölerken emellerine erişti. Ama biz bu mücadelemizden çok şey öğrendik. Kimin kime hizmet ettiğinin daha iyi gördük ve tanıdık.

KUZU POSTUNA BÖRÖNMEŞ SAHTE DOSTLAR!

Birde bize dost görünen anlattıklarıyla çalışandan, ezilenden yana olduğunu söyleyen FRANKFURT Türkiye'li İşçiler Birliğinden olanlar vardı. Bu adamlar grevimizin ilk günlerinde grev yerine gelerek bize sendikanın iyiliğinden, sendikacıların vicetliğinden, mücadeleciliğinden dem vuruyorlardı. Ancada bir kancada bir olacağımızı söylüyorlardı. Mücadelemizin sendika tarafından yönetildiği müddetce destek göreceğini belirtiyorlardı. Bizimle dayanışmaya girmek için gelenlerle birleşmemizi önlemeye ve baltalamaya çalışıyorlardı. 40 günlük mücadele bize bu sahte dostlarında kimden yana olduğunu gösterdi. Bunların bize değil tipki sendika ağaları gibi patronlara hizmet ettiğini gördük. Aslında bu sahtekarların çıkarlarını devam ettirmek için devrimci pozlarına büründüklerini anladık. Bu sahte devrimcilere karşı uyanık olmamız gerekliliğini bir kere daha kavradık. Ve gördüğümüz her yerde bunların maskelerinin aşağı indirilmesi tüm işçilerin, yoksulların ve gerçek devrimcilerin görevidir. Yine gördük ki devrimciler patronların zulüm ve sömürüsüne karşı her yerde bizimle beraberdirler. Onlar ne sahte sendika kodamanlarının ne polisin ne de sahte devrimcilerin saldırılarına karşı yılmıyorlar. Biz işçilerin ve yoksulların kurtuluşu Devrimcilerle birleşmekle ve zulüme karşı mücadele etmekle mümkündür.

Devrimcileri tanımada ölçümüz artık yalan, keskin laf değil, doğru olarak lafta söylediğini pratikte yapmaktır. Acıyı, kederi bizimle yaşayan, et ve tırnak gibi bizimle paylaşanlardır devrimciler.

ÇIKARDIĞIMIZ DERSLER'.

Bu bizim ilk mücadelemizdir. Hatalarımız ve eksiklerimiz oldu. Sendikanın ihanetine uğradık ve yeni bir dönem geçicidir. Esas önemli olan bu mücadelemizden dersler çıkarmaktır. Ve onlardan öğrenmektir. Çünkü mücadelemiz bitmiş değil yeni başlamış-

tır. Hatalarımız gördüğümüz kadarıyla sunlardı:

- 1-Kendi gücümüze ve arkadaşlarımıza güvenmememiz,
- 2-Grev komitesine iki sendika ağasının seçilmesi ve insiyatifin sendikanın elinde olması. Diğer arkadaşlarımızın akıntıya kapılarak sendika ağalarının peşlerinden yürümesi. Bunun sebebi onların gerçek yüzlerini tanımamamız ve laflarına bakarak onlara güvenmemizdir.
- 3-Görev taksimi yaparak arkadaşlar arasında sıkı işbirliği sağlayamamak
- 4-Disiplinli ve sistemli olarak toplanıp ortaya çıkan meseleleri tartışıp onlara çözüm getirememek.
- 5-Diğer milletlerden işçilerle ortak bir dille konuşmadığımızdan sendikacıların gerçek niteliğini ortaya koyup teşhir edemedik.

Bunun sonucu olarak patron ve sendika bize ve onlara başka başka şeyler anlatıyordu. Bazı arkadaşlarda ise kolayca başarı sağlanacağı görüşü hakim idi. Mücadelenin özaması birçok arkadaşını teslimiyetçiliğe ve yılmaya itti. Grevin başında kendine devrimci diyen sahte devrimcilerin ve sendika ağalarının sözlerine kanarak gerçek devrimcilerle dayanışmaya girmek. Bunlar bizim hatalarımızdır.

Bize düşen görev hatalarımızı düzeltmek çeşitli milletlerden işçilerin birliğini sağlayarak sömürü ve baskıya karşı aktif olarak mücadele edelim.

GREVCI İŞÇİ

SON HABER: YÜRÜYÜŞ

DYNAMİT NOBEL GREVCİLERİNİN HAKSIZ YERE TUTUKLANMASINA, İŞÇİLERİN GREV HAKKINA KARŞI GİRİŞİLEN SALDIRILARA, EKONOMİK VE SİYASİ BASKILARA KARŞI 6 MART CUMARTESİ GÖNÜ SAAT 12 DE NÖRNBURG'TE BİR YORUYOŞ YAPILACAKTIR. İŞÇİLER, ÖĞRENCİLER VE EMEKÇİ GENÇLER OLARAK BU YORUYOŞE KATILALIM.

BU YORUYOŞTE DYNAMİT NOBEL GREVCİLERİNİN SERBEST BIRAKILMASI, EKONOMİK VE SİYASİ BASKILARA SON VERİLMESİ İÇİN MÜCADELE EDELİM.

CEVREMİZDE BULUNAN ALMAN VE DİĞER MİLLETLERDEN İŞÇİLERİN, EMEKÇİ VE ÖĞRENCİ GENÇLERİN BU YORUYOŞE KATILMASINI SAĞLIYALIM. BULUNDUĞUMUZ BÜLGELERDEN OTOBÜSLER KALDIRALIM, YORUYOŞTEN ÖNCE MİTINGLER YAPARAK BİLDİRİLER DAĞITILARAK ALMAN PATRONLARI VE DEVLETİNİN GENEL OLARAK TÜM İŞÇİLERE, ÖZEL OLARAKTA BİZ YABANCI VE TÜRKİYE'LI İŞÇİLERE KARŞI GİRİŞTİĞİ SALDIRILARI PROTTESTO EDELİM.

IMPRESSUM:
P.R. VERANFWORTLICH: LOUISE LANGE
8 MONCHEN FALL STR. 10
DRUCK: GEGEN DRUCK GAIGANZ
YAZIŞMA ADRESİ: POSTLAGER KARTE
NR: 071782 8 MONCHEN
BANKA HESABI: L. LANGE KONTO. NR
28/54081 DEUTSCHE BANK
FILIALE MONCHEN ZWEIGSTELLE
GÖTHE PLATZ.

YURTDIŞINDAN HABERLER

DÜZENLEYEN: F. ERDEM

FRANKFURT

FRANKFURT Filistin Komitesi her yıl olduğu gibi bu yılda FİLİSTİN halkının kurtuluş hareketi münasebetiyle 19.1.76 dan 25.1.76 ya kadar Frankfurt'ta bir FİLİSTİN haftası düzenledi. Bu haftanın amacı Filistin halkı başta A.B.D olmak üzere diğer Emperyalist devletlere ve siyonizme karşı vermiş olduğu bağımsızlık savaşının gereğini ve nedenlerini R. Almanya'da yaşayan yerli ve yabancı kamuoyuna duyurmaktır.

Bu şekilde FİLİSTİN halkının siyonizme ve emperyalizme karşı verdiği bağımsızlık savaşında onların desteğini sağlayarak. Siyonizmin bütün dünya halkları tarafından tecrit edilmesini daha da hızlandırmaktır.

1948 yılında İSRAİL devleti İrkçı ve Emperyalist devletlerin yardımıyla kurulmuş bir suni devlettir. İrkçı ve emperyalist devletler bu işi yaparken, bugünkü İsrail devletinin yerinde yaşayan binlerce FİLİSTİN halkını sürmüş binlercesini de öldürmüştür.

HİTLER'in faşist ve ırkçı diktatörlüğü sırasında milyonlarca YAHUDİ öldürülmüştür. Binlerceside yaşadıkları ülkeleri terk ederek başka ülkelere koşmuşlardır. Yahudilere karşı katliamlara girişen Alman Nazileri: Alman milletin üstün bir ırk olduğunu söyleyerek, diğer halkları ezmeyi öngörmüşlerdir. Siyonistlerde aynı yola başvurarak 1948 yılından beri Filistin halkına karşı ırkçı baskılar yapmaktadırlar. Bugün Sionistler, YAHUDİ ırkın üstün bir ırk olduğunu söyleyerek, diğer halklara karşı ırkçı ve faşizan politika izlemektedirler. Bunu yapan siyonistler aynı zamanda sionizme karşı celen vahudileri de ezemektedirler. Onlara karşı ikinci sınıf insan muamelesi yapmaktadırlar. Siyonistler bu şekilde başta A.B.D ve buna benzer diğer emperyalist ülkelerin Orta doğudaki usaklığını yapmaktadır. Emperyalist devletler İsrail'deki siyonist devleti orta doğudaki halkların bağımsızlık savaşına karşı sızırma tahtası olarak kullanmaktadır.

FİLİSTİN kurtuluş örgütünde sionistlerin bu hareketine karşı, kendi Filistin halkının bağımsızlığı için savaşırken, diğer yandan da, orta doğudaki halkların bağımsızlığı için savaşmaktadır. Bunu LOBNAN'da görmekteyiz.

Frankfurt Filistin komitesi, Filistin haftasıyla ilgili olarak, bir Siyonizm diğeri Filistin kurtuluş savaşıyla ilgili olmak üzere iki tanede konferans düzenlemişlerdir. Haftanın son günü olan 25.1.76 bir Filistin gecesi düzenlemişlerdir. Bu geceye başta Filistin'li yurtseverler olmak üzere diğer yabancı yurtsever örgütlerde tiyatroları, folklorlarıyla ve devrimci şarkıları ile katılmışlardır.

Biz Türkiye'li yurtseverlerde, geceye Folklor ekibimizle katıldık ve salonu dolduran 500 üzerindeki seyirciler tarafından coşkuyla alkışlandık.

Ayrıca Türkiye'li yurtseverler olarak bir bildiri yayınlayarak kardeş FİLİSTİN halkının Emperyalizm ve Siyonizme karşı verdiği mücadeleyi desteklediğimizi belirttik.

Geceye katılan yüzlerce seyirci Filistin halkına karşı siyonistler ve emperyalistler tarafından girişilen saldırıları ve baskıları lanetlediler.

ZAFER ER VEYA GEÇ FİLİSTİN HALKININ OLACAKTIR!
YAŞASIN EZİLEN HALKLARIN BAĞIMSIZLIK SAVAŞI!

ÖMER CAMCI

NÜRNBERG

DYNAMİT NOBEL'de çalışan Türkiye'li işçiler patronun zulüm ve sömürüne işten çıkarmalara ve Türk tercümanının işine son verilmesi için 12 mayısta greve gitmişlerdi. Patron telaşa kapılarak fabrikaya polis çağırdı. Polis grevcilere saldırarak grevi zorla bastırdı. Polis 28 Türkiye'li ve 4 Almanı tutukladı. Tutuklu grevci işçileri "gerici yabancılar kanununa" dayanaarak demokratik haklardan yoksun bırakarak beyderpey sınır dışı etti. Tutukluların sınır dışı edilmelerinde ailelerine bile haber verilmedi. Geriye kalan 2 Türkiye'li den biri kefaletle serbest bırakılmasına rağmen diğeri hala tutukludur. Bu Türkiye'li işçi aradan 9 aya yakın bir zaman geçmesine rağmen mahkemeye bile çıkarılmamıştır. Mevcut alman kanunlarına göre ise tutuklunun 6 ay içinde mahkemeye çıkarılması gerekmektedir. Demokrasi hak, hukuk ve adalet sözcüklerini ağızlarından düşürmeyen alman patronları ve devleti bu yaptıklarıyla kendi çıkardıkları kanunları bile işine gelmeyince uygulamamaktadır. Buda Alman patronlarının demokrasiden ne anladıklarını açıkça göstermektedir: Onlara göre demokrasi mutlu bir azınlığın milyonlarca yoksul halk kitlesine hayata zehir zakkım etrektir. Onları tüm demokratik haklardan mahrum bırakmaktadır.

Kısacası Kapitalistlere herşeyi mübah, halka ise herşeyi haram kılmaştır. Alman patronlarının bu devletinin grevci Dynamit Nobel işçilerine karşı uyguladığı baskı aslında işçi sınıfına uygulanan bir baskıdır. Bu işçilerin patronlara karşı silah olarak kullandıkları grev hakkına karşı girişilmiş bir saldırdır. Bununla Alman patronları ve devleti genel olarak tüm özel olarak yabancı işçileri eli kolu bağı hale getirmek istiyorlar. Onlara gözdağı vermek istiyorlar. Dynamit Nobel grevine katılanların tutuklanması ve bir grevcinin hala NÖRNBERG zindanlarında tutulması bunun en bariz örneğidir. Alman patronları ve devletinin bu katmerli zulmüne karşı DGB (Alman Sendikalar Birliği)nin tavrı ise ibret vericidir. DGB Dynamit Nobel işçilerine grev hakkına karşı girişilen saldırılara seyirci kalmış ve hatta Alman patronlarının bu davranışını desteklemiştir. Patron ve polisle işbirliğine gitmiştir. Bu da DGB'nin nasıl bir teşkilat olduğunu apacık ortaya koymuştur. DGB adı gibi işçi sendikası değil patron sendikasıdır. Bün olduğu gibi gelecekte de mücadelemizde DGB sendika aalarına güvenemeyeceğimizi açıktır.

Ya devrimci olduğunu söyleyen bir takım sahtekarlar ne yaptı? ONlarda

tıpkı sendika kodamanlara gibi patronlarla birleştiler. Açıkça işçilere saldırdılar. Böylece kendine devrimci diyen bu sahtekarların maskesi düştü yüzü açığa çıktı. Çeşitli milletlerden ilerici işçiler, öğrenciler ve demokratlar ise D. Nobel grevcilerini haklı davalarında desteklediler. Onların mücadelesini kendi mücadeleleri olarak gördüler. Yürüyüşler yaptılar, açlık grevleri düzenlediler ve protesto mektupları telgraflar göndererek grevcilerin serbest bırakılmasını talep ettiler.

Bunun neticesi olarak Alman patronları ve devleti zulüm ve sömürsünü meşru kılmak için iki grevciyi 23 Şubat'ta mahkemeye çıkaracaklar.

Göstermelik olarak yargılayacaklar ve önceden aldıkları kararları uygulayacaklar. Tüm bu yapılanlara karşı biz işçilere düşen görev birleşerek tutuklu grevcilerin serbest bırakılması için mücadele etmektir. Yapılanların biz işçileri yıldırma yacanı dosta düşmana göstermektedir. Bu amaçla 23 ŞUBAT'ta yapılacak mahkemeye katılalım. Grevcilerle dayanışmaya girelim. Onlara yalnız olmadıklarımızı göstereyim.

HEILBRONN

Beş avlık gibi kısa bir süre önce kurulan HEILBRONN İŞÇİ DERNEĞİ çalışmalarını hızlandırdı. Heilbronn ve çevresinde çalışan işçilerin çıkarları doğrultusunda mücadele veren dernek geçtiğimiz ay bir de Halk Gecesi düzenledi. Köylülerin toprak ağalarına karşı verdiği mücadeleyi dile getiren "Ekme" ve "İsyan" oyunları katılan arkadaşlar tarafından dikkatle izlendi. Gecenin sonunda sahneye çıkan "Elazığ" Oyun eki-

bi" arkadaşlar tarafından hararetle alkışlandı. Çünkü folklorcular halkımızın kültüründen örnekler veriyorlardı. İşçilerin birliğini, beraberliğini perçinleyen ve emperyalist yoz kültüre karşı mücadelecilik kültüründen örnekler veren bu tip gecelerin sık sık yapılmasını istemişlerdir. Bu gecelerin daha verimli olması için bize düşen görev sistemli ve disiplinli çalışmaktır.

ERLANGEN

II-I-1979 tarihinde ERLANGEN'de İC-METAL sendikası binasında Sendika tarafından Yabancı İşçilerin Sosyal Sorunlarıyla ilgili bir toplantı yapıldı. Düzenlenen bu toplantıya 150 ye yakın Türkiye'li işçi arkadaş katıldı. DGB den (Alman Sendikalar Birliği) konuşmacı olarak Bavera Bölgesi Yabancı İşçiler Sorumlusu HANS MAYER ve ŞOKRO DOĞAN katıldılar. HANS MAYER iki saat süren konuşmasında radyolarda söylenen, gazetede yazılan ve televizyonda gösterilenlerin bir tekrarını yaptı. DGB'nin işçiler yararına yaptığı çalışmalarını allandıra, ballandıra anlata anlata bitiremedi. Tıpkı pazara satılmaya götürülen kocamış eşeğin tımarının yapılarak süslenmesi gibi..

HANS MAYER bu haliyle sanki işçilerin demokratik kitle teşkilatı olan bir sendika temsilcisi değilde ekonomik krizden etkilendiğini söyleyen ve işçilerden fedakarlık etmelerini isteyen dar boğazdan kurtulmak için kemerlerin sıkılması gerektiğini anlatan bir patrondu. İşçilerin milliyet farkı gözetmemeksizin ortak düşmanlarına karşı ortak menfaatlerini savunmak için oluşturdıkları birliği bozmaya çalışan bir usaktı. Bu işçi düş-

DYNAMİT VEYİTİT SAHTEFER.

HALK SANATI KÖŞESİ

BİR OĞLUM OLACAK

BİR OĞLUM OLACAK
ANA SEVGİSİ KADAR SICAK
DENİZLER KADAR ENGİN
ARSLANLAR GİBİ HEYBETLİ
ADINI DEVRİM KOYACAĞIM!

BİR OĞLUM OLACAK
BABASI BİNGÖL'DE ÇOBAN
AFYON'DA HAŞHAŞ İŞÇİSİ
AVRUPA'DA EMPERYALİZME KİRALANMIŞ
ADINI DEVRİM KOYACAĞIM!

BİR OĞLUM OLACAK
SEHER YELLERİ KADAR SERİN
TEMMUZ GÖNESİ KADAR SICAK..
VE İŞÇİ-KÖYLOYO BAİRINA BASACAK
ADINI DEVRİM KOYACAĞIM!

BİR OĞLUM OLACAK
CATLAK DUDAKLARA İLAÇ
NASIRLI AYAKLARA MELHEM
YAĞLI AĞA BOYUNLARINA SİCİM
VE ŞİŞMAN PATRON ÇÜBEKLERİNE KURŞUN
ADINI DEVRİM KOYACAĞIM!

BİR OĞLUM OLACAK
AÇACAK KANADLARINI
ARDAHAN'DAN EDİRNE'YE
BALTALAYACAK HAKSIZLIĞI
BOŞALTACAK HAPİŞANELERİ
ADINI DEVRİM KOYACAĞIM!

BİR OĞLUM OLACAK
AÇLARA EKMEK, İŞSİZLER İŞ
KÖYLOYE TOPRAK
MAĞARADA YAŞIYAN BABASINA
BİR YUVA GETİRECEK
ADINI DEVRİM KOYACAĞIM!

BİR OĞLUM OLACAK
BABASI BAKIR SAKALLI İŞÇİ
KARTAL PENÇELİ KÖYLO
YANI NAMUSUYLA YAŞAYAN
SÜMÖRÖLMÜŞ, HOR GÜPÖLMÜŞ PROLETARYA
ADINI DEVRİM KOYACAĞIM!

BİR OĞLUM OLACAK
DUR DİYECEK SÜMÖRÖYE
ÖLDÖRECEK YOKSULLUĞU
KALDIRACAK AYRILIĞI
GETİRECEK MUTLULUĞU
ADINI DEVRİM KOYACAĞIM!

BİR OĞLUM OLACAK
KALDIRACAK OMUZUMDAKI YOKU
YOK EDECEK KANIMI EMEN BİTİ
ÖLDÖRECEK PACAĞIMI İSİRAN İTİ
ADINI DEVRİM KOYACAĞIM!

BİR OĞLUM OLACAK
GELECEĞİ ÇOK YAKIN
ÖLDÖRTMEYECEK POLİSE İŞÇİ VE ÖĞRENCİYİ
KİRALATMAYACAK İŞÇİSİNİ FAŞİSTLERE
YARATACAK MUTLU BİR TÜRKİYE
ADINI DEVRİM KOYACAĞIM!

BİR OĞLUM OLACAK
ANA SEVGİSİ KADAR SICAK
DENİZLER KADAR ENGİN
ARSLANLAR GİBİ HEYBETLİ
ADINI DEVRİM KOYACAĞIM!

BİR OĞLUM OLACAK
BABASININ ELİNDE TIRPAN
ELİNDE ORAK
ELİNDE SİLAH
BABASI PROLETARYA
ADINI DEVRİM KOYACAĞIM!

KEMAL ÇELİKER

LİCE

NE EKİN NE OT NE YOSUN
SÜNDÖ EVLER SORONDO YOKSULLAR
KALMADI ALT OST OLMAYAN HİÇBİR YERDE
MEZAR TAŞINA DÜNDÖ HER OCAK
MEMET ARARKEN OĞLUNU BULDU KIZINI
SAYDI SÖVDO HAKSIZ DOZENE
DAMLAR ÇÖKTÜ YETİMLER BAŞINA
ÇÖZ YAŞLAR İNİLTİLER LİCEDEN
YERİN DİBİNE BATIN BU DOZEN
HER BAŞARI BİR YIKIM BİR MEZARLIK
İSTE BİR YAVRUCAK YATIYOR ŞURDA
EY KÖPEK ONU GÖRDE UTAN
DEVİRİL HAKSIZLIK DEVİRİL
SOSYALİZM GELİYOR!
NİCE ACILAR VERDİNİZ MAZLUM HALKA
İNİM İNİM İNİLETTİNİZ İŞÇİYİ KÖYLOYO
PARÇALAN KARARMIS SÜMÖRO DOZENİ
SOSYALİZM GELİYOR!
HEP SİZİN YOZONÖZDEN
YOKSULLUĞU EMEKÇİNİN
ÖLÖMLE ACIYLA DOLDURDUNUZ HER YANI
EZDİNİZ VURDUNUZ ŞİMDİDE YIKTINIZ
DEVİRİL DEVİRİL SOSYALİZM GELİYOR!

KENAN

İSTANBUL

KARTAL'ta bulunan ELKA fabrikasının AS-İŞ Sendikası tarafından yürütülen grevcilere iandarma dipçikle saldırıldı. Faşist baskılara karşı sendika seçme özörlüğü için 63 gündür grevde bulunan işçilerin haklı mücadelesini kırmak için ELKA patronu fabrikaya jandarma çağırmıştır. Fabrikaya gelen jandarmalar işçilerin cadırlarını sökmüşler ve grev kırıcısı olarak getirdikleri 6 ötöbüs dolusu kişinin fabrikaya girmasını sağlamışlardır. 12 Mart işkencecilerinden canı jandarma yüzbaşısı FEHMI ALTINBİLEK jandarmalar işçilere süngü takılmış piyade tüfekleriyle saldırıya geçirmiş, birçok işçiyi yaralamıştır. Patron ağı devletinin eli tüfekli zorhalarına karşı işçiler yiğitce direnmişlerdir. İşçilerin yılmazlığı patrona ve uşaklarına korku salmıştır. Devrimcilerin grevci işçilerle birleşmesini engellemek isteyen patron isteğine nail olmamıştır.

Bu işkenceci TUNCELİ'de halkımızın yiğit evlatları devrimcileri hunharca katletmiş sonrada jipin arkasına bağılıyarak Tunceli'ye kadar getirmiştir. Vantikalıyıyla iyi bir uşak, sadık bir köpek olduğunu ispatlayan bu hainden halkımız er veya geç hesap soracaktır. FEHMI ALTINBİLEK 12 Martta Kürt milletinden halka zulüm ederek çoluğu çocuğu kursunlayarak buğünde işçileri dipçikleterek e-fendilerine hizmet etmektedir.

İLERİ-MADEN-İŞ Sendikasının önderliğiyle AK-AR işçilerinin GREVİ dördüncü ayını doldururken "9 UNCU YARIGITAY KARARI" olan "GREV OYLAMASI" nı protesto etmek için şimdide süresiz AÇLIK GREVİ'ne girmişlerdir.

İSTANBUL şişli semtindeki Televizyon parça kalıpları ve pres başımları yapan fabrika televizyon artistlerinin çönlmesiyle şişli semtinde bir artist kaydedilmiş fakat işçilerinde daha fazla sömürmek ve baskı altına almak içinde elinden geleni esirgememiştir.

"Nerede baskı varsa orada mücadele vardır". Bu nedenle AK-AR işçileride

greve gitmeye karar vermişler ve bu gün 120 günlerini doldurmuşlardır. Fabrika 22 si grevci işçi 6 sı çırak ve 2 si patrona uşaklık eden işçiden oluşmaktadır.

AK-AR işçileri patronun, faşist MC hükümetinin tüm baskılarına rağmen mücadelelerine devam etmektedirler. AK-AR işçileri bu haklı mücadelelerinde patron ağı devletinin sınıf karakterini pratiklerinde görek daha iyi görmüşlerdir. Ve kurtuluşlarının ancak el ele verip birleşerek dış verecekleri mücadele sonunda olacağını kavramışlardır.

Başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm halkımızın faşizme, emperyalizme ve feodalizme karşı vereceği bu mücadeleyi kimse yokedemeyecektir. Ne faşistler, ne reformistler ne de devrimci maskesine bürünmüş sosyal faşistler.

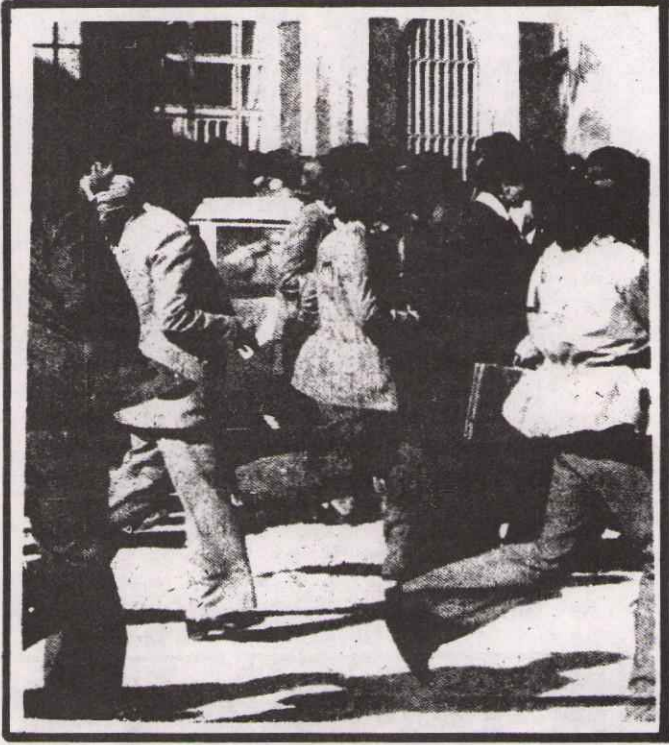
Malatya'da patron ağı devletinin baskı gücü olan ordu ve polis tarafından hunharca katladiletilen 3 yurtseverin ve İSTANBUL'da ölen ÖZER ELMAS'ın öldürülmesini protesto eden gençlere polis aniden saldırıda. Zorla yurtsever ve devrimci öğrenci D.G.S. Akademisinde bir forum düzenliyerek meşru hale gelen faşist baskıları ve faşist MC hükümetini protesto etmişlerdir. Forumdan sonra topluca KAPAKÖY'e doğru yürüyen gençler "KATİL İKTİDAR" "FAŞİZME ÖLÖM" "BAĞIMSIZ TÜRKİYE" "TEK YOL DEVRİM" diye bağırmışlardır. Panzerli toplum polisleri tarafından saldırıya uğrayan gençler kendilerini korumak için çalırken, polisler tabancalarla ateş etmeye başlamışlardır. Demokratik bir yürüyüşe dahi müsadde etmeyen hakim sınıfların polisinin saldırısı neticesinde METİN ARIKAN adlı bir yurtsever öldürülmüştür. Birçok kişinin yaralandığı çatışmada polis 25 kişiyi göz altına almıştır.

BAŞTARAFI BİRİNCİ SAHİFEDE:

İSTANBUL ZEYTİNBURNU'nda polis bir gecekonduyu çember içine alarak dört devrimciye karşı silahlı saldırıya geçti. Kendini savunan dört devrimci- den biri öldü, diğerleri ağır yaralı olarak ele geçti. MALATYA'da ise jandarma ve ordu birlikleri bir dağ evinde dört bir taraftan sarılan üç devrimciye saldırdı. Teslim olmayan devrimciler havadan ve yerden bombalandı. Dağ evi yerle bir edildi. Devrimciler hunharca katledildi.

ZEYTİNBURNU ve MALATYA'daki olaylar devrimcilere karşı girişilen toplu katliam hareketleridir. Bu katliam hareketleri "Ülkemizde faşizm yoktur" ama "eğer uşlu durmazsak faşizm gelir" diyerek halkı pasifleştirmeye çalışan halk düşmanlarını bir kez daha mahkum etti. Devrimciler ve halkımız bugün açıkça görüyor ki ülkemizde her türlü halk hareketini, her türlü ilerici hareket ve düşünceyi terörle bastırmaya çalışan koyu bir faşizm hüküm sürmektedir. Faşizmi yıkmanın yolu ise hakim sınıflardan rica-minnet dilenmek ve susu pus olup oturmak değildir. Faşizm emperyalizmin işbirlikçisi patron ağa devletin yıkılmasıyla yıkılacaktır. Faşizme karşı mücadele, emperyalizmin işbirlikçilerinin iktidarını yıkıp halk iktidarını kurmaya yönelen mücadeledir.

GEÇEN AY GİRİŞİLEN KATLIAMLARIN SEBEBİ NEDİR?

Ülkemizde halkın yükselen bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi 12 mart askeri faşist darbesinden kısa bir süre bir gerileme içine girmişti. 12 mart askeri faşist darbesinden sonra halkın devrimci teşkilatlarına karşı yoğun bir saldırıya girişen hakim sınıflar, devrimci teşkilatlara ağır darbeler indirmişlerdi. Halk hareketi ve devrimci teşkilatlar ağır bir yenilgiye uğramışlardı. Fakat bu durum fazla uzun sürmedi. Reform vadeleriyle bir süre halkın önemli bir bölümünü ve reformist teşkilatları pasifleştirebilen faşist çetelerin maskesi çabuk düştü. Halkın hiçbir acil meselesine çözüm getirmeyen ve hakim sınıflar arasındaki çelişmeyi de çözemeyen 12 marttan sonra kurulan açık faşist diktatörlük tecrit oldu. Halkın kendiliğinden mücadelesi yeniden yükselmeye başladı. Hakim sınıflar askeri faşist diktatörlüğe yeniden "Demokrasi" maskesi takmak zorunda kaldılar. 1973 ekim seçimlerinden sonra halkın ekonomik ve demokratik taleplerine uğuna verdiği mücadele hızla yükselmeye devam etti. Halkın mücadelesine paralel olarak devrimci teşkilatlar da yeniden toparlanmaya başladılar. Devrimci teşkilatlar 12 mart yenilgisinden dersler çıkararak, daha doğru bir biçimde çalışmaya başladılar. Bugün halkın kendiliğinden mücadelesi yükselmeye devam etmektedir. Her yanda grev toprak işçali, bovkot, miting, yürüyüşler patlamaktadır. Devrimci düşünceler halk arasına hızla yayılmaktadır. Halkın devrimci teşkilatlanması gelişmektedir. Devrimci teşkilatlar yer

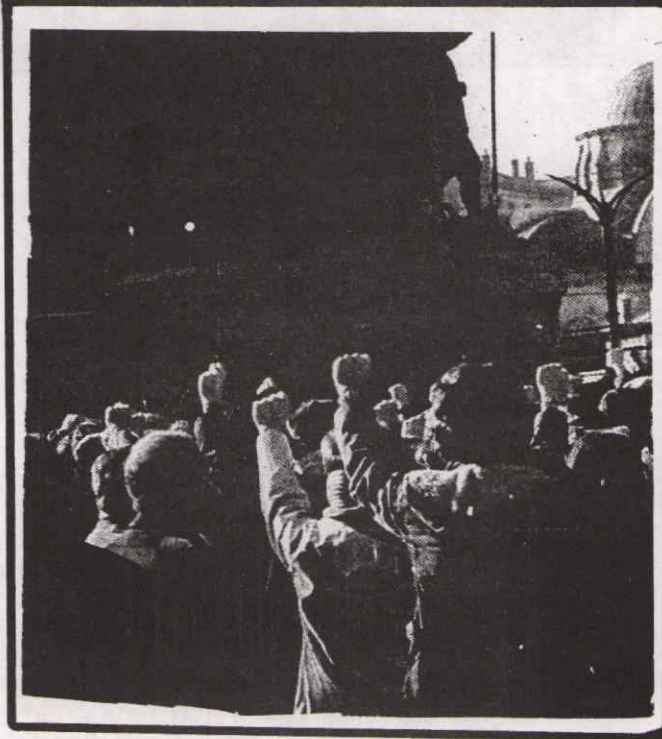

yer halkın kendiliğinden gelişen ekonomik ve demokratik mücadelesine önderlik etmekte, bu mücadeleleri halkın demokratik iktidarı hedefine yönlendirmeye çalışmaktadır.

İşte hakim sınıfların azmasının sebebi budur. Hakim sınıflar şimdi halka ve halk örgütlerine azgınca saldırarak, halkın mücadelesini durdurmak istemektedir. Halkın devrimci teşkilatlanmasını önlemek istemektedir. Devrimci teşkilatları ezme onları halktan tecrit etmek istemektedir.

Ama bütün bunlar boşa çıkacaktır. Halkın yükselen mücadelesi haklı bir mücadeledir. Bu mücadele hiçbir zaman bütünüyle bastırılamaz. Teşkilatsız olduğu zaman yenilgilere uğrar gerilebilir, ama bir süre sonra da güçlü olarak ortaya çıkar. Bu mücadele gelişmesi içinde devrimci düşünceyle birleşir. Devrimci teşkilatlar kendiliğinden gelişen halk hareketi ile devrimci düşünce arasındaki bağlantı görevini yaparlar. Halk hareketi bir kez devrimci düşünceyle birleşir, teşkilatlandı mı, hakim sınıfların iktidarının sonu görüldü demektir. İşte hakim sınıfların korktukları budur. Ama korkunun ecele faydası yoktur. Bütün azgın saldırılar halkın mücadelesini durduramayacaktır. Halkımız ve halkın devrimci teşkilatları katledilen her devrimciyi kalbine gömmekte, hesap sorulacak günlerin geleceğini bilerek yılmadan mücadeleye devam etmektedir.

"BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYE" bu mücadeleden doğacaktır. A.BİÇAKCI

BAŞTARAFI DÖRDÜNCÜ SAHİFEDE:

manı sendika ağası Alman Hükümetinin 5 senesini doldurmayan işçileri tüm haklardan mahrum kılan kanunun yürürlüğe girmesine karşı ne yapacaklarına dair tek söz konuşmadı. Tersine dil ucuyla sendika olarak 7 senenin üzerinde olan işçilerin lunda kalmalarını istediklerini söyledi. Aslında bu patronların işçileri kendi aralarında yerli, yabancı, 5 seneyi dolduramayanlar ve 5 senenin üstünde olanlar diye yaptığı bir ayırımdır. Yani DGB patronları istediğinin aynı şekilde istemektedir. İşçilerin bütün yerini biriktirmesinin, çünkü o zaman daha çok sömürcekler ve daha çok zülm edecekler de ondan. Sendika olarak patronların yıkıcı ve irksiz propagandalarına karşı mücadele etmesi gerekirken bu işi ağası hainler utanmadan Alman işçilerin işsizliğin sebebi olarak yabancı işçile-

ri gördüklerinden yakındı. Halbuki bu patronların bir yalanıdır. Onlar bu tin yalanlarla kendi kar hırslarını ve plansız ekonomilerinden ötürü meydana gelen krizi tüm işçilerin özellikle yabancı işçilerin sırtına yıkmak için bunu yaparlar.

Sarı Sendika ağalarında patronların dediğinin aynısını demektedirler. Alman patronlarının ve Devletin yabancı işçilere karşı "Ortak Pazar Çalışmalarına engel teşkil eden 10 maddeden, Çocuk paralarında yapılan haksızlıklardan yabancılar kanunundan, ve Emeklilik sigortası hakkında Alman Hükümeti ne dıyorsa aynısını Hans Mayer ve Şükrü Doğan tekrarladı. Saat 1400 ten 1600 ya kadar konuştuktan sonra gitmelerinin gerektiğini söyledi. İşçiler soracaklarının ve açıklığa kavuşması gereken bir takım meselelerinin olduğunu belirttiler. Bunun üzerine bir kişiye 2 saat 150 kişiye ise soruları için 45 dakika mühlet verdiler. İşçiler bunun demokratik olmadığını, eğer bir işçi sendikası temsil ediyorsa işçilerin alacağı karara öre hareket edilmesini istedikler. Buna rağmen bu sendika ağaları vakitlerini tımadığını söylediler. İlk konuşmacı ar-

kadaş işyeri temsilcilerinin Patronun mu yoksa işçilerin mi temsilcisi olduğunu sordu ve yine kendisi cevapladı. İşyeri temsilcisinin genellikle patronun temsilcisi, işçilerin ise düşmanı olduğunu söyledi. Sendika ağaları, onun kırın ederek bunu geçistirdiler.

İkinci konuşmacı ise sendikaların işçilerin patronlara karşı oluşturdugu, işçilerin demokratik ve ekonomik mücadeleye örgütü gerektirerek söyledi. DGB'nin ise yaptıklarıyla işçilere ihanet ettiğini ve işçilere karşı patronların silahı haline geldiğini belirtti. Ve devamla Türkiye'de ki SARI TÖRK-İŞ-İLE DGB arasında fark olduğunu, DGB'nin hangi siyasi partiyi desteklediğini sordu. Sendika ağaları övünerek SPD'yi (Sosyal Demokrat Parti) desteklediklerini bir çok sendika liderinin bugün milletvekili ve bakan olduklarını söyledi. Önümüzdeki seçimlerde SPD'nin tek başına iktidar olması halinde tüm isteklerinin yerine getireceğini, SPD'nin bugünkü iktidarı ortağı FDP'le başının deritte olduğunu ağaları salıyarak açıkladı. Bunun üzerine bir işçi DGB'nin yönetim kademesini oluşturanların işçi sınıfı haini olduklarını ve bunu DGB başkanı VETTERIN, KULUNKERIN, MAIERIN ve diğerlerinin yaptığı açıklamalarda kendini gösterdiğini söyledi. Bunun en son örneğinin NORDREIHERN Bölgesinde Metal Sanayii işkolunda yapılan toplu iş sözleşmelerinde görüldüğünü açıkladı. Bu anlaşmaya göre Metal işçileri %4,5 zam alacaklar buna mukabil fiyat artışları ise % II dir. Yine bugün çalışma başkanı eskiden ise Yapı-Taş-Toprak işçileri Sendikası başkanı olan WALTER ARENDTIN yabancı işçilerle ilgili hazırladığı kanun tasarısı ile DGB nin kimden ve ne hizmet ettiğini göstermektedir. İşçi ar-

kadaş son söz olarak işçilerin Sendika ağalarına karşı kararlı ve uzun vadeli sabırlı bir çalışmaya girerek bu işçi düşmanlarını almasını edere, işçilerin yönetim gelmesini sağlamanın gerektiğini belirtti. Maskelerin aşığı indirildiğini gören HANS MAYER ve ŞÜKRÜ DOĞAN pıllını partisini toplayarak salınu terkettiler. Bu da biz işçilere şunu bir kere daha gösterdik işçi düşmanı DGB den bir şey beklememeliyiz. Tersine kendi gücümüze dayanarak birleşmeli ve mücadele etmeliyiz.

İTALYA İSPANYA FRANSA

REVİZYONİSTLER DEVRİMCİ TEORİYE
ÇEPHEDEDEN SALDIRIYORLAR!

Son yıllarda Batı Avrupa'nın en büyük revizyonist partilerinin ivasetlerinde önemli gelişmeler var. Bildiğimiz gibi revizyonistler ihanetlerini devrimci siyasetlerle gizlemeye uğraşıyorlar. Günümüzde bu üç parti revizyonistliklerini gizlemeye gerek duymuyorlar. İhanetlerini açıkça sergiliyorlar.

İTALYAN revizyonist partisi "Tarihi uzlaşma" adını verdiği siyasetle açıkça emperyalist İtalyan tekeli burjuvazisi ile ittifakı savunuyor. Kendisini İtalyan işçi sınıfının "en büyük savunucusu" olarak ilan eden bu parti büyük patronların çıkarlarını savunan Hristiyan Demokrat Partisi ile ittifakı kendine baş hedef olarak seçti. Bu siyasetin sonucu olarak İtalyan revizyonistleri burjuvazi ile proletarya arasındaki çelişkinin uzlaşmaz bir çelişki devletine ise burjuvazinin baskı ve sömürü aracı olduğu gerçeğini inkar etmekte bir sakınca görmüyorlar.

İSPANYOL revizyonistleri ise faşist rejime karşı mücadelede kralcıların bir kesimi ile ittifak yapmayı tercih ediyorlar. Aslında revizyonistlerin devrim diye bir sorunları olmadığını için çıkarlarına hangi güç en iyi hizmet ederse onunla ittifak yapmak işlerine geliyor. Geçenlerde sekreterleri SANTIAGO CARILLA yeni bir "kesifte" bulunarak devrimci teoriye büyük bir "katkı" yaptı. CARILLO'ya göre "Proleter enternasyonalizmi" artık eski, geçersiz bir ilkeymiş.

FRANSIZ revizyonistleri de İTALYAN ve İSPANYOL kardeşlerinden geri kalmıyorlar. Geçen ay yöneticileri "Proletarya diktatörlüğü günümüzde gereksizdir" diye ilan ettiler ve devrimin bu vazgeçilmez ilkesini tüzüklerinden çıkarmaya karar verdiler. Böylelikle partilerinin devrimci değil karşı-devrimci bir parti olduğunu belgelemiş oldular.

Bu gelişmeler ilk bakışta şaşırtıcı olabilir. Hatta uyanık davranılmazsa diğer revizyonist partilerin özellikle SOVYETLER BİRLİĞİ revizyonist partisinin daha "az revizyonist?" olduğu yanılgısına yol açabilir. Nitekim başta Sovyet revizyonistleri olmak üzere diğer revizyonistler bu üç partinin yöneticisini şimdilik kısık bir sesle "revizyonist" diye suçlamaya başlamışlardır. Bu partilerin bazı konularda maskelerini bizzat kendilerinin indirmesinin nedeni vardır. Bu üç revizyonist parti (özellikle İtalyan ve Fransız partileri) burjuva iktidarının bir köşesine yerleşebilmek için aslında burjuva partilerinden pek farklı olmadıklarını ispatlamaya uğraşıyorlar. Bunun içinde bir yanda Sovyetler Birliği'nden bağımsız olduklarını diğer yandan da devrimden vazgeçtiklerini (aslında çoktan vazgeçmişlerdi) göstermeye çalışıyorlar. Nitekim bu partiler SB"K"P'nin diğer partilere hükmetmesine karşı çıkarak arabasına taş koyuyorlar. Yildırımları üzerlerine çekmelerinin nedeninde bundan dolayı.

Revizyonistler arasındaki bu tali çelişkiler hakim sınıflar arasındaki çelişkilerle aynı niteliktedir, yani gerici kampın içindeki tür çelişkilerdendir. Devrimciler söz konusu olan çatışmayı bu açıdan değerlendirebilir ve en önemlisi lafta devrimci ve proletarya diktatörlüğünü savunan revizyonistlerin sosyal-emperyalist ve sosyal faşist karakterlerini teşhir etmelidirler.

BATI SAHRA

ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞI GELİŞİYOR!

Batı SAHRA eski bir İSPANYOL sömürgeci. 80 bin kişilik nüfusa sahip bu geniş ülke stratejik ve yeraltı zenginlikleri (fosfat) açısından önemli bir yere sahip. Eski tipte sömürgecilik iflas ettiğinden, İspanya Batı Sahrayı terketme kararı almıştı. İspanya çekilmeden önce Birleşmiş Milletlerin bu ülke ile ilgili kararını çiğnedi. Karara göre İspanya bir oylama yaparak ülkeyi halkına bağımsız bir devlet mi? Yoksa FAS ile birleşmek mi? İstediklerini sormak zorundaydı. BU kararı hiçe sayarak faşist İspanyol hükümeti Fas kralı II HASAN ile anlaşmıştı. BU anlaşmaya göre İspanya işgal ordusu nu çekerken boşalan yeri esas olarak Fas ordusu dolduracaktı. Esas olarak diyoruz çünkü tek başına kalmaktan korkan II HASAN bu gerici işgale MORİTANYA'yı da karıştırdı. Batı Sahra'nın güneyi MORİTANYA'ya verilecekti.

FAS ve MORİTANYA ordularının işgal hareketi aralık ayında başladı. Halk bu işgale şehirleri terkederek ve kurtarılmış bölgelere geçerek cevap verdi. İspanyol sömürgeciliğine karşı mücadeleyi yürüten kurtuluş örgütü POLİ-SARIO buünde gerici işgal ordularına karşı silahlı direnişe önderlik ediyor. POLİSARIO ülkesinin bağımsızlığı için savaşıyor, ulusların kendi kaderini tayin hakkı a-

cısından Batı Sahra halkının verdiği savaş haklı bir savaştır.

Bu savaş Kuzey Afrika'da yeni siyasi gelişmelere yol açtı. Fas'ın ve Moritanya'nın Batı Sahra'yı işgal etmesini kabul etmeyen CEZAYİR POLİSARIO kurtuluş örgütünü aktif olarak destekliyor. Bu tavır Fasla Cezayir'i savaşın eşiğine getirdi. İki yoksul ülkenin arasındaki çelişkiyi 2 süper devlet kışkırtıyor. Amerika ve Avrupa emperyalistleri Batı Sahra'yı kendi kontrolleri altına alabilmek için Fas'ın gerici işgal politikasını destekliyorlar. Sovyetler Birliği ise bu gün için emperyalist siyasetini bu bölgede tamamen açığa vurmuş değil. Kurtuluş savaşına müdahale etmek ve kendi kontrolü altına alabilmek için fırsat kolluyor. Fas ve Cezayir arasında bir savaş patlak verdiğinde, açıktır ki bu çatışma iki süper devletin çıkarlarına hizmet edecektir.

Biz ulusların kendi kaderini tayin hakkını savunuyor ve Batı Sahra halkının bağımsızlık savaşını destekliyoruz. Tüm yabancı askerler Batı Sahra'dan çekilmeli ve Batı Sahra halkı hertürlü dış müdahalenin dışında kendi kaderini tayin etmelidir.

Geçen ay içinde GENERAL CARVALHO darbe girişimini destekleme ve sivil halka silah dağıtma gerekçesiyle tutuklandı. Carvalho faşist SALAZAR rejimine son veren darbenin örgütleyicilerinden idi. Bundan bir süre önce TANCOS Paraşütçü birliğinin ayaklanma teşebbüsü (sonradan provakasyon olduğu anlaşıldı) bahane edilerek yüzün üzerinde yurtsever subay tutuklanmıştı. Böylece Silahlı Kuvvetler hareketinin genellikle ilerici ve yurtsever subaylarından oluşan sol kanadı tasfiye edilmiş oldu.

Faşist rejim yıkıldıktan sonra PORTEKİZ'de devrimci hareket ve demokratik kitle hareketleri hızla güçlenmişti. Burjuva devlet mekanizmasının bir ölçüde işlemez hale gelmesi örneğin ordunun bir bütün olarak hakim sınıfların hizmetinde olmaması ve parçalanması, faşist siyasetlis PIDE'nin dağıtılması, radyo ve televizyonun bir ölçüde halka dönük çalışmaya girmesi, özellikle işçi, köylü, asker ve mahalle milislerinin kurulması ve gelişmesi hakim sınıfların iktidar krizini ifade eder.

Son aylarda devrimci hareketin ele geçirdiği bu mevziler birer birer kaybedildi. Bu yenilginin çeşitli nedenleri var. Her şeyden önce faşist rejim yıkıldığında PORTEKİZ'i MARKSİST-LENİNİST'ler birlikten vaksundular. Bunun sonucu olarak Portekiz halkına devrim savaşında önderlik edecek parti yoktu. Diğer yandan CUNHAL in sahte Portekiz "Komünist Partisinin" ihaneti yenilgide önemli bir rol oynadı. Revizyonist parti önemli bir kitle temeline sahipti. BU yüzden devrimci harekete zararı daha büyük oldu. Revizyonistler uzun bir süre burjuva devletini içten ele geçirmeye çalıştılar. Hedefleri kendilerine sosyal taban teşkil eden teknokratların işçi aalarının ve yüksek memurların işçi sınıfı ve halk üzerindeki diktatörlüğünü kurmaktı. Aynı zamanda revizyonistler Portekizli efendileri Sovyet Sosyal emperyalistlerine bağımlı bir ülke haline getirmek istiyorlardı. Amaçlarına ulaşabilmek için revizyonist-

ler etkileri altında olan ya da bizzat örgütledikleri subayları kullandılar. Burjuva devletinin birçok kademesine kendi adamlarını yerleştirdiler. İşçilerin ve köylülerin demokratik kitle hareketini bir kaldıraç gibi kullanmak istediler. İktidarı darbeci yoldan ele geçirme siyasetini izledikleri sürece revizyonistler keskin devrimci postuna büründüler. Bu siyasetleri iktidarın diğer adayları sosyal-demokrat ve reformist güçlerle dalaşmalarına yol açtı. BU dalaşma aleyhlerine sonuçlanınca 180 derece dönüş yapan revizyonistler teslimiyetçiliğin çamuruna batıyorlar. Birkaç ay öncesine kadar amansızca saldırdıkları Sosyal-Demokratlara yaltaklanmaya başladılar. Bütün amaçları burjuva iktidarının ele geçirdikleri parçasını kaybetmemek. Revizyonistler bugün hızla yükselen faşist tehlikeye karşı mücadele veren devrimcilere türlü iftiralarla saldırıyorlar. Halkın mücadelesini bölüyor ve baltalıyorlar. Burjuvaziye yaranmak için türlü sahtekarlıklara baş vuruyorlar. Bugün PORTEKİZ'ten devrimci bir diktatörlük tehlikesi ile karşı karşıyadır. Bu da bize gösteriyor ki faşizmi mezara gömecek olan halk iktidarındır. Böyle bir iktidar kurulmadığı sürece faşist tehlike her zaman mevcuttur.